

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 58.728/3
van 12 februari 2016

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap
‘houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde
sportsector’

Op 21 december 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 12 februari 2016, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap 'houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 2 februari 2016. De kamer was samengesteld uit Jan SMETS, staatsraad, voorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 februari 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een nieuwe regeling in te voeren voor de erkenning en de subsidiëring van sportfederaties, van een koepelorganisatie van erkende Vlaamse sportfederaties en organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, van organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, van een unisportfederatie voor de sport uitgeoefend door personen met een handicap of beperking (G-sport), van een G-sportplatform en ten slotte van een organisatie voor risicovechtsporten. Het aan te nemen decreet komt in de plaats van het decreet van 13 juli 2001 ‘houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding’.

Deel 1 van het ontwerp bevat algemene bepalingen. Deel 2 strekt tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van sportfederaties. Het bevat de algemene erkenningsvoorwaarden, bepalingen betreffende de duur van de erkenning, gemeenschappelijke bepalingen inzake de subsidiëring van de erkende sportfederaties, alsook specifieke bepalingen voor de subsidiëring van de unisportfederaties en van de multisportfederaties. Deel 3 betreft de erkenning en de subsidiëring van een koepelorganisatie, die de erkende sportfederaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding ondersteunt. Deel 4 strekt tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, waarbij één organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding per vrijetijdscluster (zijnde traditionele Vlaamse volkssporten, internationale volkssporten, dierenhobby's en luchtactiviteiten) wordt erkend en gesubsidieerd. Deel 5 heeft betrekking op de bijkomende subsidiëring van de unisportfederatie G-sport en op de erkenning en de subsidiëring van een G-sportplatform. Deel 6 strekt tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van een organisatie voor risicovechtsporten. Deel 7 betreft de procedure voor de in het ontwerp geregelde erkenningen en subsidiëring, met inbegrip van de procedure voor de schorsing en de intrekking van een erkenning, de procedure voor de intrekking van de subsidiëring en voor de proportionele correctie van de basissubsidie van een sportfederatie in geval van niet-naleving van de samenwerkingsovereenkomst die de gesubsidieerde sportfederaties moeten sluiten met het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Sport Vlaanderen (hierna: Sport Vlaanderen). Deel 8 bevat een bepaling inzake de verdeling van het begrotingskrediet voor de subsidiëring op basis van het aan te nemen decreet. Deel 9 bevat wijzigingsbepalingen, namelijk bepalingen tot aanpassing van de verwijzing naar het decreet van 13 juli 2001 in het decreet van 11 mei 2007 ‘houdende het statuut van de sportschutter’, een inhoudelijke wijziging van dat laatste decreet en bepalingen tot aanpassing van verwijzingen naar onder meer het decreet van 13 juli 2001 in het decreet van 6 juli 2012 ‘houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

sportbeleid'. Deel 10 bevat de slotbepalingen, waaronder een bepaling strekkende tot de opheffing van het decreet van 13 juli 2001, overgangsbepalingen en een bepaling die het aan te nemen decreet in werking stelt op 1 juli 2016, met uitzondering van de artikelen inzake de procedures, die in werking treden op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

VORMVEREISTEN

3. Volgens de gemachtigde werden de bepalingen van het ontwerp inzake subsidiëring om de volgende redenen niet aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

“Het voorontwerp werd niet vooraf aangemeld bij de Europese Commissie, omdat het definiëren en organiseren van een dienst van algemeen belang behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de lidstaten of de gemeenschappen en gewesten.

Het betreft hier het aanbieden van diensten van algemeen belang, met name het ondersteunen van verschillende sportorganisaties die allen die vzw's zijn voor het uitvoeren van in het decreet bepaalde opdrachten (non-profit-sportsector). De activiteiten waarvoor subsidies worden gegeven zijn geen economische activiteiten. Er is geen winst te halen en deze diensten worden op de normale markt dan ook niet aangeboden. Dit geldt voor alle sportorganisaties die gesubsidieerd worden in het decreet en blijkt uit de respectievelijke opdrachten die ze dienen te vervullen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Als overheid beschouwen we de uitvoering van deze opdrachten als een noodzakelijke dienstverlening van algemeen belang. De Vlaamse overheid besliste om hierrond een decretaal beleid te gaan voeren. Het voeren van dit beleid door de overheid is nodig want hierrond bestaat geen economische activiteit die hieraan tegemoet komt of deze taak zou opnemen.

Aangezien via deze subsidieregeling geen economische activiteiten worden bevoordeeld is hier geen sprake van staatsteun.”

Het verdient aanbeveling om in de memorie van toelichting uiteen te zetten waarom de in het ontwerp bepaalde subsidies geen staatssteun inhouden, temeer daar een aantal van de bij de ontworpen regeling ondersteunde sporten of hun omkadering plaats lijkt te vinden binnen een marktomgeving. Het valt immers niet uit te sluiten dat de gesubsidieerde activiteiten economische activiteiten uitmaken die worden verricht door dienstverleners. Het is derhalve van belang om voldoende precies, op basis van feitelijke gegevens, duidelijk te maken dat de activiteiten waarvoor in overheidssteun wordt voorzien, geen economische activiteiten vormen. Dat een bepaalde activiteit door de overheid wordt aangemerkt als zijnde van algemeen belang, sluit overigens niet uit dat het een economische activiteit betreft.

Mocht er op basis van een nader onderzoek nog enige twijfel blijven bestaan over de kwalificatie van de in het ontwerp vervatte subsidiëring als staatssteun, dient het alsnog te worden aangemeld bij de Europese Commissie, teneinde hierover uitsluitsel te verkrijgen. In dit verband dient te worden herinnerd aan de draconische sanctie die dreigt bij een onterechte niet-aanmelding. Niet aangemelde staatssteun is *per se* onwettig (zelfs indien ze verenigbaar met het recht van de Europese Unie zou kunnen worden verklaard indien ze correct werd

aangemeld),² en die onwettigheid moet door elke rechter, desnoods ambtshalve, worden opgeworpen,³ zonder dat de begunstigden van de steun zich op een gewekt vertrouwen kunnen beroepen om de terugbetaling van de steun (met interest) die in dat geval is vereist, te verhinderen.⁴ De nationale rechter – in België ook het Grondwettelijk Hof –⁵ is bevoegd om vast te stellen of een maatregel als nieuwe staatssteun moet worden aangemerkt en of, indien dat het geval is, die maatregel bij de Commissie moest worden aangemeld alvorens tot uitvoering te worden gebracht.⁶

4. Het ontwerp bevat een aantal bepalingen die ertoe strekken de te erkennen of te subsidiëren organisaties te verplichten om persoonsgegevens over hun leden, waaronder het rijksregisternummer, te verwerken, alsmede bepalingen die ertoe leiden dat persoonsgegevens over personeelsleden van de te erkennen of te subsidiëren organisaties worden verwerkt. Ook Sport Vlaanderen zal persoonsgegevens verwerken. Ook in het kader van de sportdatabank Vlaanderen zal dat gebeuren.

Gevraagd of het (facultatieve) advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer werd gevraagd, op grond van artikel 29 van de wet van 8 december 1992 ‘tot bescherming van de persoonlijke leven[s]sfeer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens’, verklaarde de gemachtigde:

“Er werd geen formeel advies van de CBPL gevraagd, maar er was reeds een eerste informeel overleg met CBPL op 22/10/2015 (cfr. supra). Er is nog verder overleg met de CBPL voorzien.”

Betreffende de sportdatabank Vlaanderen, bedoeld in artikel 6 van het ontwerp, verklaarde de gemachtigde:

“Dit artikel werd grotendeels overgenomen uit Besluit van 5 december 2008 tot vaststelling van de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding (B.S., 27 februari 2009)

Er werd geen formeel advies gevraagd aan de CBPL n.a.v. dit decreet, noch het besluit van 2008.

In 2011 (toen een eerste maal gegevens via de erkende Vlaamse sportfederaties werden opgevraagd) was er hierover contact met de CBPL.”

² HvJ 8 december 2011, C-275/10, *Residex Capital IV*, overweging 28, met verwijzing naar arresten van 21 november 1991, *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires en Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon*, C-354/90, overweging 17, en 27 oktober 2005, *Distribution Casino France e.a.*, C-266/04-C-270/04, C-276/04 en C-321/04-C-325/04, overweging 30.

³ HvJ 18 juli 2007, C-119/05, *Lucchini*, overweging 61.

⁴ HvJ 20 maart 1997, C-24/95, *Alcan*. Zie ook N. DE VOS, “De rol van het Europese en het Belgische vertrouwensbeginsel bij de terugvordering van Europese subsidies en staatssteun”, *RW* 2012-13, p. 130-131, nrs. 26 en 30; K. LENAERTS en P. VAN NUFFEL, *European Union Law*, Sweet & Maxwell, 2011, p. 377, nr. 11-026.

⁵ GwH 7 november 2013, nr. 145/2013, B.2.2.

⁶ GwH 6 april 2011, nr. 50/2011, B.12.3.1 tot B.12.3.4.

Vanuit het oogpunt van een behoorlijke totstandkoming van regelgeving verdient het aanbeveling de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer te vragen ook een eigenlijk advies te verlenen over de genoemde bepalingen.

5. Indien het ontwerp nog zou worden gewijzigd als gevolg van eventuele aanmelding bij de Europese Commissie, als gevolg van een eventueel advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, of als gevolg van de in de beslissing van de Vlaamse Regering van 18 december 2015 in het vooruitzicht gestelde verdere uitvoering van de armoedetoets, dienen de gewijzigde of de toegevoegde bepalingen nog om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, te worden voorgelegd.

ALGEMENE OPMERKINGEN

6. De gemachtigde bevestigde dat de erkenningen die zijn geregeld in het ontwerp, geen voorwaarde inhouden om een bepaalde activiteit te mogen uitoefenen, maar dat ermee een aantal andere rechtsgevolgen worden beoogd, waaronder als voornaamste het in aanmerking komen voor subsidiëring.

Het gaat bijgevolg niet om een vergunningsstelsel als bedoeld bij artikel 4, 6), van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’ (dienstenrichtlijn) of om een voorwaarde voor de toegang tot of de uitoefening van een dienstenactiviteit als bedoeld bij artikel 16 van deze richtlijn, zodat een toetsing aan die richtlijn (of aan de verdragsbepalingen inzake vrijheid van vestiging of van dienstverrichting) niet vereist is.

7.1. Het ontwerp valt binnen het toepassingsgebied van de wet van 16 juli 1973 ‘waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt’, zodat het verenigbaar moet zijn met de voorschriften van die wet.

In zoverre het ontwerp betrekking heeft op instellingen die activiteiten verrichten die gericht zijn op de gehele Vlaamse Gemeenschap, wat volgens de gemachtigde het geval is voor alle in het ontwerp bedoelde instellingen, dient het te worden getoetst aan artikel 11 van de genoemde wet. Dat artikel bepaalt dat de voorwaarden en de procedure van erkenning van instellingen die activiteiten uitoefenen die zijn gericht op de gehele cultuurgemeenschap (thans gemeenschap), “bij decreet” worden vastgesteld. Hetzelfde artikel bepaalt bovendien dat het decreet voor de erin bedoelde instellingen in een bepaalde financiële tegemoetkoming voorziet, welke uit een aantal nader bepaalde elementen bestaat; hieruit kan worden afgeleid dat ook de subsidiëring van de bedoelde instellingen bij decreet dient te worden geregeld. Met betrekking tot de erkenning en de subsidiëring van de bedoelde instellingen is de mogelijkheid voor de decreetgever om aan de regering bevoegdheden te delegeren beperkt. Hoogstens kan de decreetgever de regering machtigen om de door hemzelf vastgestelde beginselen nader uit te werken. Dit veronderstelt dan dat de decreetgever zelf de criteria vaststelt die voor de uitwerking van die beginselen richtinggevend zijn.

7.2.1. Artikel 9, eerste lid, van het ontwerp bepaalt dat erkende sportfederaties die een sporttak aanbieden die is vermeld op de sporttakkenlijst, in aanmerking kunnen komen voor subsidiëring. Artikel 16, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat per sporttak, vermeld op de sporttakkenlijst één unisportfederatie kan worden gesubsidieerd. De sporttakkenlijst wordt luidens artikel 9, eerste lid, van het ontwerp bepaald door de Vlaamse Regering, na advies van de sectorraad voor Sport van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Het bepalen van de sporttakkenlijst is een essentieel element van de regeling aangezien hierdoor het toepassingsgebied van de subsidieregeling voor de erkende sportfederaties wordt bepaald. De criteria om te bepalen of een sporttak al dan niet op de sporttakkenlijst wordt opgenomen, dienen bijgevolg in het ontwerp te worden bepaald. De gemachtigde verklaarde dat het ontwerp op dit vlak kan worden aangevuld.

7.2.2. Artikel 9, tweede lid, 2°, van het ontwerp bepaalt dat aanvullende subsidies mogelijk zijn voor de uitvoering van één of meer van de vijf genoemde beleidsfocussen.

Luidens artikel 10 van het ontwerp bepaalt de Vlaamse Regering de nadere voorwaarden van de beleidsfocussen die in artikel 9, tweede lid, 2°, van het ontwerp zijn omschreven en die aanleiding kunnen geven tot aanvullende subsidies indien de sportfederatie een beleidsfocus uitvoert. Gevraagd of het niet mogelijk is de voorwaarden minstens in het algemeen in het ontwerp zelf te bepalen, verklaarde de gemachtigde:

“Alle voorwaarden in het decreet bepalen is onmogelijk vermits dit voor sommige beleidsfocussen op een vergaand detailniveau zou zijn. Wel zou in het decreet richtinggevend criteria kunnen worden opgenomen waarbinnen de Vlaamse Regering de voorwaarden voor de beleidsfocussen kan bepalen.”

In artikel 15, § 2, van het ontwerp worden beoordelingscriteria bepaald die worden gehanteerd bij het toekennen van de subsidies voor het uitvoeren van de beleidsfocus topsport. Voor de andere beleidsfocussen zijn evenwel geen dergelijke beoordelingscriteria bepaald.

Hierover verklaarde de gemachtigde:

“De in artikel 15 opgenomen criteria zijn geen beoordelingscriteria in de strikte zin. Het betreft 3 pijlers op basis waarvan een federatie voor het topsportbeleid gesubsidieerd kan worden. Om voldoende rekening te kunnen houden met de evoluties binnen de sportsector, kan in het decreet geen concrete lijst van beoordelingscriteria opgenomen worden.”

In artikel 19, tweede lid, van het ontwerp wordt de beleidsfocus “sportkampen” in het raam van de subsidiëring van unisportfederaties nader omschreven en in artikel 19, vierde lid, van het ontwerp wordt vereist dat de invulling van de beleidsfocussen door de unisportfederatie in een convenant met Sport Vlaanderen wordt vastgelegd. Analoge bepalingen zijn vervat in artikel 23 van het ontwerp wat betreft de subsidiëring van multisportfederaties voor de realisatie van de erin vermelde beleidsfocussen.

Het ontwerp dient te worden aangevuld met een omschrijving van de voorwaarden en de aard van de criteria die zullen worden gehanteerd om te beoordelen of een sportfederatie in aanmerking komt voor de subsidies bedoeld in het ontwerp, waarna de nadere uitwerking aan de Vlaamse Regering kan worden overgelaten. Bovendien kan in het in de artikelen 19, vierde lid, en 23, vierde lid, van het ontwerp bedoelde convenant enkel de praktische concretisering voor een bepaalde sportfederatie van de aldus in het aan te nemen decreet en in het uitvoeringsbesluit ervan bepaalde elementen worden omschreven, maar kunnen geen nieuwe subsidievoorwaarden worden bepaald. Dat laatste zou overigens niet alleen indruisen tegen het in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 vervatte legaliteitsbeginsel, maar ook tegen de beginselen die de uitoefening van de normatieve functie beheersen.

7.2.3. Voor het onderdeel van de algemene werkingssubsidie dat luidens artikel 9, tweede lid, 1°, b), van het ontwerp wordt toegekend “afhankelijk van het beantwoorden aan kwaliteitsprincipes”, bepaalt artikel 12, § 3, eerste lid, van het ontwerp dat deze subsidie wordt toegekend op basis van een korf van kwaliteitsprincipes, zijnde het draagvlak van de sportfederatie, de kwaliteit van haar aanbod en het goede bestuur ervan. De Vlaamse Regering bepaalt de indicatoren of de criteria per kwaliteitsprincipe en het aandeel ervan in de korf.

Gevraagd of het niet mogelijk is in het ontwerp de kwaliteitsprincipes nader te omschrijven of te bepalen waarop de indicatoren of de criteria die de Vlaamse Regering zal bepalen, betrekking moeten hebben, mede gelet op het gegeven dat in de memorie van toelichting die principes en de indicatoren ervan al iets concreter worden omschreven, verklaarde de gemachtigde:

“De memorie van toelichting omvat op dit punt enkel een aantal mogelijke indicatoren/parameters. Vermits bij het bepalen van concrete indicatoren/parameters rekening dient te worden gehouden met het evoluerend sportlandschap (in Vlaanderen en internationaal) kunnen in het decreet slechts algemeen richtinggevende definities/omschrijvingen opgenomen worden.”

Gelet op het legaliteitsbeginsel dat is opgenomen in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973, is het evenwel vereist om de kwaliteitsprincipes in het ontwerp zelf nader te omschrijven, waarbij eventueel kan worden bepaald dat ze minimaal de thans in de memorie van toelichting opgesomde elementen dienen te bevatten.

7.2.4. De samenwerkingsovereenkomst die dient te worden gesloten tussen de sportfederatie en Sport Vlaanderen over de optimalisering van de uitvoering van de basisopdrachten, waarvan gewag wordt gemaakt in artikel 13 van het ontwerp, moet beperkt blijven tot de praktische concretisering van de uitvoering van die basisopdrachten, maar mag geen bijkomende subsidievoorwaarden bevatten. Ook hier kan worden opgemerkt dat het erin opnemen van zulke voorwaarden niet enkel zou indruisen tegen het in artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 vervatte legaliteitsbeginsel, maar ook tegen de beginselen die de uitoefening van de normatieve functie beheersen.

7.2.5. Artikel 42, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat de invulling van de beleidsfocussen door de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding in een convenant met Sport Vlaanderen wordt vastgelegd en artikel 43 van het ontwerp strekt tot het verlenen van een machtiging aan de Vlaamse Regering om de nadere voorwaarden te bepalen waaraan de

organisaties die in aanmerking willen komen voor de aanvullende subsidie voor de beleidsfocussen laagdrempelig sportaanbod en innovatie, moeten voldoen.

Ook hier geldt wat *sub* 7.2.2, laatste alinea, is opgemerkt.

7.3. Luidens artikel 11, eerste lid, van de wet van 16 juli 1973 moet de subsidie aan “instellingen die activiteiten uitoefenen gericht op een gehele cultuurgemeenschap” bestaan uit de subsidiëring van een kern van personeelsleden, een jaarlijkse basistoelage voor de werking en een subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten.

De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

“- Sportfederaties:

*Algemene werkingssubsidie: art.9 – dit is een basistoelage die de ondersteuning van de personeels- en werkingskosten omvat. Voor deze subsidie kan de Vlaamse Regering de verhouding tussen de personeels- en werkingskosten bepalen (zie art. 9, derde lid). De sportfederaties vervullen hiervoor ook basisopdrachten (artikel 18, §1 en 22, §1), dus werkelijk gepresteerde activiteiten.

Een algemene werkingssubsidie ter ondersteuning van de personeels- en werkingskosten, bestaat uit:

- a) een basissubsidie, afhankelijk van het aantal aangesloten leden;
- b) een subsidie, afhankelijk van het beantwoorden aan kwaliteitsprincipes;

*Subsidiëring voor de beleidsfocussen: dit betreft een subsidie voor werkelijk gepresteerde activiteiten.

- Organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding:

*algemene werkingssubsidie die werkings- en personeelssubsidies omvat. Voor deze subsidie kan de Vlaamse Regering de verhouding tussen de personeels- en werkingskosten bepalen (zie art. 38). De organisatie vervult hiervoor ook opdrachten (artikel 39, 1°), dus werkelijk gepresteerde activiteiten

* Subsidiëring voor de beleidsfocussen laagdrempelig sportaanbod en innovatie: dit betreft een subsidie voor werkelijk gepresteerde activiteiten.(art 38)

- Koepelorganisatie: algemene werkingssubsidie die werkings- en personeelssubsidies omvat. Voor deze subsidie kan de Vlaamse Regering de verhouding tussen de personeels- en werkingskosten bepalen (zie art. 28). De koepelorganisatie vervult hiervoor ook opdrachten (artikel 26), dus werkelijk gepresteerde activiteiten.

- G-sport platform: algemene werkingssubsidie die werkings- en personeelssubsidies omvat. Voor deze subsidie kan de Vlaamse Regering de verhouding tussen de personeels- en werkingskosten bepalen (zie art. 50). Het G-sport platform vervult hiervoor ook opdrachten (artikel 48, §1), dus werkelijk gepresteerde activiteiten.

- Organisatie voor risicovechtsporten: algemene werkingssubsidie die werkings- en personeelssubsidies omvat. Voor deze subsidie kan de Vlaamse Regering de verhouding tussen de personeels- en werkingskosten bepalen (zie art. 57). De organisatie voor risicovechtsporten vervult hiervoor ook opdrachten (artikel 56, §1), dus werkelijk gepresteerde activiteiten.”

Alle in het ontwerp geregelde subsidies omvatten inderdaad een subsidie voor personeels- en werkingskosten (zij het dat deze twee geïntegreerd zijn). Dat voldaan is aan de

voorwaarde dat de subsidiëring ook subsidies op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten omvat, zou volgens de gemachtigde blijken uit het gegeven dat de organisaties de in het ontwerp bepaalde basisopdrachten moeten vervullen om recht te hebben op subsidies, maar de vraag is of dat kan worden beschouwd als een subsidiëring die is gebaseerd op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten. Voorts is de subsidiëring op basis van de activiteiten van de organisaties enkel geregeld voor de uitvoering van de beleidsfocussen.⁷ Artikel 11, eerste lid, van de wet van 16 juli 1973 lijkt evenwel eerder te impliceren dat deze vorm van subsidiëring betrekking moet hebben op het geheel van de bij het decreet beoogde activiteiten. Het ontwerp dient gelet hierop te worden aangepast.

8.1. Het ontwerp bevat verschillende bepalingen die verantwoord moeten kunnen worden in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

Volgens een vaste rechtspraak, onder meer van het Grondwettelijk Hof, sluiten de grondwettelijke regels van gelijkheid en niet-discriminatie niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen of organisaties wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen: het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer vaststaat dat geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.⁸ De decreetgever moet de met de beoogde regeling ingevoerde verschillen in behandeling in het licht hiervan kunnen verantwoorden.

8.2.1. Gelet op de definities die zijn opgenomen in artikel 2, 6°, 10° en 11°, van het ontwerp komen enkel een “Vlaamse” koepelorganisatie en “Vlaamse” sportfederaties in aanmerking voor erkenning en voor subsidiëring.

Er dient in de tekst van het ontwerp te worden verduidelijkt wat de juiste draagwijdte is van dit vereiste. Het is pas wanneer deze verduidelijking is gegeven, dat kan worden beoordeeld of het vereiste bestaanbaar is met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie (en de bevoegdheidsverdelende regels) is. In de memorie van toelichting wordt dan het best op dit laatste ingegaan.

8.2.2. Enkel erkende sportfederaties die een sporttak aanbieden die is vermeld op de sporttakkenlijst, komen in aanmerking voor de subsidies geregeld in deel 2 van het ontwerp (artikel 9, eerste lid, van het ontwerp).

De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

“Het is een Vlaamse beleidsoptie om alleen die sportfederaties te subsidiëren die een sporttak aanbieden, vermeld op deze sporttakkenlijst en de schaarse middelen voor Sport in te zetten op deze internationaal en voor Vlaanderen relevante sporttakken.”

⁷ Behalve de subsidiëring van de koepelorganisatie, waar in een dergelijke subsidiëring helemaal niet is voorzien.

⁸ Zie in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof bv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6.

Het verdient aanbeveling dit in de memorie van toelichting te hernemen.

8.2.3. De gemachtigde verschaft de volgende toelichting bij het onderscheid inzake subsidiëring tussen unisportfederaties en multisportfederaties:

“Voor de algemene werkingssubsidie wordt er geen onderscheid gemaakt (cf hfst 1 van titel 2 ‘gemeenschappelijke bepalingen’). De berekening van de algemene werkingssubsidie is dezelfde voor de unisportfederaties en multisportfederaties.

In hun opdrachten (cf hfst 2 van titel 2) zit wel een verschil vermits enkel unisportfederaties de internationale link hebben naar IOC, SportAccord of Paralympisch Comité. Unisportfederaties, aangesloten bij hun betreffende internationale sportfederatie, worden internationaal aanzien als de sport‘owners’ d.w.z. dat zij de spelregels van de sport bepalen.

Er wordt enkel een onderscheid gemaakt inzake 1 beleidsfocus, nl de beleidsfocus topsport, die enkel mogelijk is voor unisportfederaties met uitsluiting van de unisportfederatie categorie B (cf ook antwoord op vraag 9, laatste alinea). De multisportfederaties kunnen geen garantie bieden ivm de doorstroming van topsporters naar internationaal niveau omdat de internationale werkelijkheid in topsport daartoe geen mogelijkheden biedt. Dit gegeven rechtvaardigt het verschil in subsidiëring betreffende de beleidsfocus topsport.

De subsidiëring voor de andere beleidsfocussen gebeurt op dezelfde wijze voor de unisportfederaties en de multisportfederaties (cf hfst 1 van titel 2 ‘gemeenschappelijke bepalingen’).”

Deze verantwoording lijkt afdoende.

8.2.4. Wat betreft artikel 11, § 1, 2°, van het ontwerp, dat moet worden gelezen in samenhang met artikel 17 van het ontwerp, verschaft de gemachtigde volgende toelichting:

“Het verschil in aantal leden voor subsidiëring tussen de unisportfederaties van categorie A1 en A2 is om alle officieel bij IOC geaffilieerde Vlaamse unisportfederaties, via hun nationale koepel, de mogelijkheid te bieden indien ze over competente topsporters beschikken, maar echter weinig leden hebben, deze toppers toch kunnen doorgroeien tot het hoogste sportieve niveau, namelijk de Olympische Spelen. De sporttechnische voorwaarden om te participeren aan de Sportaccord wedstrijden worden lager ingeschaald op sportief vlak.”

De Raad van State beschikt niet over de nodige feitelijke kennis om de relevantie van die verantwoording te beoordelen.

8.2.5.1. Artikel 16, tweede lid, van het ontwerp bepaalt dat per sporttak die is vermeld op de sporttakkenlijst, één unisportfederatie kan worden gesubsidieerd.

Deel 3 van het ontwerp betreft de erkenning en de subsidiëring van een koepelorganisatie. De gemachtigde bevestigde dat het de bedoeling is om één koepelorganisatie te erkennen en te subsidiëren, omwille van de volgende redenen:

“Het is de bedoeling om 1 koepelorganisatie te erkennen en subsidiëren. Dit, gelet op de opdrachten die de gesubsidieerde koepelorganisatie moet vervullen en gelet op de kostenefficiëntie waarbij de middelen gericht en efficient moeten worden ingezet. Een koepelorganisatie moet gelet op haar opdrachten (art. 26) representatief zijn. Vandaar o.a.

de vereiste dat 2/3 van de gesubsidieerde sportfederaties moet aangesloten zijn. Bijgevolg kan er slechts 1 koepelorganisatie erkend en gesubsidieerd worden.”

Artikel 34 van het ontwerp bepaalt dat de Vlaamse Regering één organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding per vrijetijdscluster erkent.

De gemachtigde verschaft daaromtrent de volgende verantwoording:

“Er worden 4 organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding (OSV's) erkend, nl 1 per vrijetijdscluster. In het vorige decreet van 13/7/2001 was dit ook reeds zo bepaald. Dit vormt in de praktijk geen problemen. Elke vereniging die een sportieve vrijetijdsbesteding aanbiedt apart erkennen en/of subsidiëren is onwerkbaar, vandaar deze groepering in OSV's, 1 per cluster.”

Titel 2 van deel 5 van het ontwerp betreft de erkenning van een G-platform. Ook hier bevestigde de gemachtigde dat het in de bedoeling ligt slechts één organisatie te erkennen. Zij verschaft daarvoor de volgende verantwoording:

“Dat is inderdaad de bedoeling, en gerechtvaardigd gelet op de opdrachten die door het G-sport platform dienen vervuld te worden en gelet op kostenefficiëntie waarbij de middelen gericht en efficiënt moeten worden ingezet.”

Deel 6 van het ontwerp strekt tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van een organisatie voor risicovechtsporten.

Hierover verschaft de gemachtigde de volgende toelichting:

“Het gaat hier steeds om risicoVECHTsporten. Dit is inderdaad de bedoeling, en gerechtvaardigd gelet op de opdrachten (artikel 56, §1) die de organisatie voor risicovechtsporten moet vervullen en gelet op kostenefficiëntie waarbij de middelen gericht en efficiënt moeten worden ingezet.

Opm. Naast de organisatie voor risicovechtsporten zijn er ook erkende en/of gesubsidieerde sportfederaties die een (risico)vechtsport aanbieden. Maar hun opdrachten zijn anders. In de sportfederaties wordt de sport aangeboden aan de aangesloten sportbeoefenaars. De organisatie voor risicovechtsporten fungeert als aanspreekpunt, kenniscentrum, ... (cf haar opdrachten vermeld in artikel 56 §1).”

8.2.5.2. Het is niet noodzakelijk strijdig met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie en met het recht op vrijheid van vereniging dat slechts één organisatie wordt erkend en gesubsidieerd, maar daartoe dient een afdoende verantwoording te bestaan. In dit verband moet worden vastgesteld dat de drie laatste verantwoordingen vrij summier en algemeen zijn. De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of er in die gevallen geen nadere verantwoording kan worden gegeven voor het slechts erkennen van één organisatie, die in voorkomend geval het best telkens in de memorie van toelichting wordt opgenomen.

8.2.6. Artikel 47, eerste lid, 4°, van het ontwerp bepaalt als erkenningsvoorwaarde voor het G-sportplatform dat het aanspreekpunt minimaal drie jaar werkzaam is in het Nederlandse taalgebied “en” (lees: of)⁹ in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

⁹ Zie opmerking 19.

Hierover verklaarde de gemachtigde:

“Deze voorwaarde werd ingelast met het oog op het verzekeren van de aanwezigheid van de nodige kennis en expertise om de opdracht als G-sportplatform adequaat te kunnen uitvoeren. Een periode van drie jaar lijkt hiervoor redelijk en verdedigbaar en kan objectief worden vastgesteld.”

Artikel 54, eerste lid, 4°, van het ontwerp bevat een gelijkaardige voorwaarde. De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

“Deze voorwaarde werd ingelast met het oog op het verzekeren van de aanwezigheid van de nodige kennis en expertise om de opdracht als organisatie voor risicovechtsporten adequaat te kunnen uitvoeren. Een periode van drie jaar lijkt hiervoor redelijk en verdedigbaar en kan objectief worden vastgesteld.”

Deze verantwoordingen lijken afdoende, al rijst de vraag waarom een gelijkaardige voorwaarde niet wordt bepaald voor de koepelorganisatie van sportfederaties en organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

8.2.7. Artikel 79 van het ontwerp strekt tot het toekennen van een blijvend voordeel aan in dienst zijnde personeelsleden in plaats van een overgangsperiode te bepalen waarbinnen de betrokkenen de tijd krijgen om het vereiste diploma te behalen.

De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

“Het gaat om een zeer beperkt aantal mensen die de nodige competenties hebben verworven door reeds jaren lang de job van sporttechnisch coördinator (gesubsidieerd personeelslid in het decreet van 13/07/2001) uit te voeren in de sportfederatie, maar door het nieuwe decreet niet over de juiste onderwijskwalificatie beschikken.”

Deze verantwoording lijkt afdoende.

9.1. Enkele bepalingen van het ontwerp hebben tot gevolg dat persoonsgegevens moeten worden verwerkt die vallen onder het recht op privéleven.

Het recht op eerbiediging van het privéleven wordt op algemene wijze gewaarborgd bij artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 van het Europees Verdrag over de rechten van de mens, artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten en artikel 16 van het Internationaal Verdrag over de rechten van het kind. Opdat een inmenging in dit recht verantwoord zou zijn, is onder meer vereist dat de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving, hetgeen inhoudt dat er een evenredigheid bestaat tussen het beoogde doel en de voor het bereiken daarvan aangewende middelen.

De verwerking van persoonsgegevens maakt bovendien het voorwerp uit van specifieke regelingen, met name het Europees Verdrag tot bescherming van personen ten opzichte van de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, ondertekend te Straatsburg op 28 januari 1981 en goedgekeurd bij de wet van 17 juni 1991, en de wet van 8 december 1992. Ook met richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens’ moet rekening worden gehouden.

Aangezien de wet van 8 december 1992 de concretisering inhoudt van de zo-even genoemde internationaal- en supranationaalrechtelijke normen, moet het ontwerp in de eerste plaats worden getoetst aan deze wet.

9.2. In de artikelen 4, 3°, 11, § 1, eerste lid, 4°, en 39, eerste lid, 4°, van het ontwerp is bepaald dat het rijksregisternummer in het raam van de erkenningsprocedure of de subsidieprocedure moet worden opgenomen in het ledenbestand van de sportfederatie en in het ledenbestand van de organisatie voor sportieve vrijetijdsbesteding in het kader van de subsidieprocedure.

9.2.1. De gemachtigde verschaft de volgende toelichting bij de vraag of de sportfederaties en de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding beschikken over een machtiging om toegang te krijgen tot de informatiegegevens vervat in het Rijksregister overeenkomstig artikel 5 van de wet van 8 augustus 1983 ‘tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen’:

“We hebben momenteel geen kennis of en zo ja welke sportfederaties of organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding een machtiging hebben om toegang te hebben tot de informatiegegevens vervat in het Rijksregister. Het agentschap Sport Vlaanderen zal voormelde actoren die nog niet over een dergelijke machtiging beschikken, begeleiden met het oog op het verwerven van een dergelijke machtiging (o.a. ter beschikking stellen van een veiligheidsconsulent).

Op 22/10/2015 werd over het gebruik van het rijksregisternummer een eerste informeel overleg gepleegd met de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (CBPL). CBPL adviseerde ons om de bepaling zoals opgenomen in de ontwerp tekst inzake het gebruik van het rijksregisternummer op te nemen in het voorontwerp van decreet (als rechtsgrond waarnaar bij de machtigingsaanvraag verwezen kan worden) en de machtigingen terzake voor het agentschap Sport Vlaanderen, de sportfederaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding in één dossier aan te vragen. De sportfederaties zouden dan via het agentschap Sport Vlaanderen de documenten m.b.t. de veiligheidsconsulent en de conformiteitsverklaring moeten bezorgen. Nadien zouden dan niet vermelde sportfederaties (die later erkend worden) toegevoegd kunnen worden. Er vindt hieromtrent nog verder overleg met de CBPL plaats.”

De bepalingen van het ontwerp die ertoe strekken het gebruik van het rijksregisternummer op te leggen, kunnen maar worden toegepast voor zover de sportfederaties, de organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding en Sport Vlaanderen een machtiging hebben verkregen als bedoeld bij de genoemde wet van 8 augustus 1983.

9.2.2. Er dient bovendien te zijn voldaan aan artikel 4 van de wet van 8 december 1992. De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

“Het agentschap Sport Vlaanderen is belast met de uitvoering van het voorliggend voorontwerp van decreet houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector.

Bij de erkenning en subsidiëring van de sportfederaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding is het aantal aangesloten leden een determinerende factor. Beide actoren moeten beschikken over minimum 500 aangesloten leden om in aanmerking te komen voor erkenning (artikelen 4, 3° en 35, 6°). In artikel 11 §1, 2° zijn er minimale aantallen aangesloten leden bepaald opdat een sportfederatie in aanmerking

komt voor subsidiëring. De basissubsidie van een sportfederatie is gerelateerd aan het aantal leden aangesloten bij de betreffende sportfederatie (artikel 9, tweede lid, 1°, a)). Ook de subsidie die wordt toegekend op basis van een korf van kwaliteitsprincipes (artikel 9, tweede lid, 1°, b)) houdt rekening met het aantal aangesloten leden. In de verdere uitwerking van het besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van artikel 12 §3 tweede lid wordt het aantal aangesloten leden als (deel van een) indicator voorzien in de 3 kwaliteitsprincipes. Ook het toe te kennen subsidiebedrag aan de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding wordt in grote mate bepaald door het aantal aangesloten leden (artikel 41).

Vermits de toewijzing van een groot gedeelte van het totale subsidiebudget voor uitvoering van dit decreet (circa 20 miljoen euro van in totaal circa 29 miljoen euro) volledig of gedeeltelijk gebaseerd is op het aantal aangesloten leden, is het voor het agentschap Sport Vlaanderen van prioritair belang te kunnen verifiëren dat de aangesloten leden geregistreerd in het ledenbestand van de sportfederaties, respectievelijk organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding daadwerkelijke unieke natuurlijke personen betreffen, waarbij het risico op dubbeltellingen of fictieve natuurlijke personen kan uitgesloten worden.

Voor de bepaling van de subsidie op basis van de kwaliteit van het aanbod van de sportfederatie (artikel 12 §3, 2°) wordt in de verdere uitwerking via een uitvoeringsbesluit rekening gehouden met welbepaalde kwalificaties (bachelor LO, master LO, sporttakgerichte kwalificaties uitgereikt door de Vlaamse Trainersschool) waarover trainers, actief in de sportclubs aangesloten bij de betrokken sportfederatie, beschikken. Het is van prioritair belang voor het agentschap Sport Vlaanderen om de door de sportfederatie vermelde kwalificaties van deze trainers op eenduidige wijze te kunnen verifiëren met de betreffende authentieke bronnen (*in casu* Vlaamse Trainersschool en het departement Onderwijs en Vorming).

Het rijksregisternummer is voor voormelde doeleinden het best geschikte instrument. Het betreft een uniek nummer waarmee een persoon met de grootste precisie kan geïdentificeerd worden, vooral wanneer het gebruikt wordt in combinatie met de naam en de voornaam bijvoorbeeld. De fouten die kunnen voorkomen door homoniemen en spelfouten zijn uitgesloten. Het gebruik van het rijksregisternummer voor de bevraging van de voormelde authentieke bronnen in het kader van de verificatie van de kwalificaties van de trainers, biedt bovendien het voordeel dat onmiddellijk de gegevens van de juiste persoon worden getoond.

Wanneer de doeleinden inzake controle fictieve leden, controle dubbeltellingen, controle kwalificaties trainers en genereren beleidsstatistische data verwezenlijkt zijn, kunnen de verzamelde data over aangesloten leden omgezet worden in niet-gepersonaliseerde data door het rijksregisternummer na afloop te vervangen door een uniek systeemnummer en de waarden van de datavelden naam, voornaam, straat en huisnummer van de aangesloten leden te wissen. Het bewaren van de overige niet-gepersonaliseerde data is nuttig en noodzakelijk om in de toekomst nieuwe beleidsgerichte vragen adequaat te kunnen beantwoorden.”

Aan het ontwerp dient een bepaling te worden toegevoegd waarin de onderscheiden finaliteiten van de verwerkingen van het rijksregisternummer worden omschreven. Dit geldt zowel voor de gegevens in het raam van het verifiëren van het ledenaantal van de sportfederaties en van het aantal sportieve vrijetijdsbeoefenaars die de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding vertegenwoordigen, als voor de gegevens inzake de kwalificatie van het in de artikelen 11, § 1, eerste lid, 9°, en 39, eerste lid, 3°, van het ontwerp bedoelde voltijds equivalent en voor de gegevens inzake de kwalificatie van de trainers die blijkbaar zullen worden opgevraagd op grond

van het besluit van de Vlaamse Regering waarbij uitvoering zal worden gegeven aan artikel 12, § 3, tweede lid, van het ontwerp, gelezen in samenhang met artikel 12, § 3, eerste lid, 2°, van het ontwerp.

9.2.3. Volgens de gemachtigde is de verwerking van het rijksregisternummer door de sportfederaties en door de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding toegelaten op basis van artikel 5, eerste lid, c) en e), van de wet van 8 december 1992 en is de verwerking door Sport Vlaanderen toegelaten op basis van artikel 5, eerste lid, e), van die wet.

Ook voor de verwerking van de persoonsgegevens inzake de kwalificatie van het voltijds equivalent en de trainers moet worden nagegaan op grond van welk onderdeel van artikel 5, eerste lid, van de wet van 8 december 1992 ze is toegelaten.

9.3. Volgens de gemachtigde kan de sportdatabank Vlaanderen, waarvan gewag wordt gemaakt in artikel 6 van het ontwerp, de volgende persoonsgegevens bevatten:

“De gegevens zijn gekoppeld aan een organisatie. In sommige gevallen zijn er een aantal persoonsgegevens opgenomen in de databank, bv een telefoonnummer van een secretaris van een sportclub, een e-mailadres (voornaam.naam@sportclub.be) van een sportclub. De gegevens worden meestal ook gepubliceerd op de website van de organisatie zelf.”

De gemachtigde verschaft de volgende toelichting bij de overeenstemming van deze bepaling met artikel 4 van de wet van 8 december 1992:

“Art. 4. § 1. Persoonsgegevens dienen:

1° eerlijk en rechtmatig te worden verwerkt;

De gegevens zijn enerzijds via de erkende Vlaamse sportfederaties verkregen, daarnaast zijn er ook sportclubs die zichzelf hebben gemeld als een sportclub, ook heel wat sportdiensten hebben gegevens doorgegeven.

2° voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden te worden verkregen en niet verder te worden verwerkt op een wijze die, rekening houdend met alle relevante factoren, met name met de redelijke verwachtingen van de betrokkene en met de toepasselijke wettelijke en reglementaire bepalingen, onverenigbaar is met die doeleinden. Onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, wordt verdere verwerking van de gegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden niet als onverenigbaar beschouwd;

Naast het informeren van de burger (gegevens over sportfederaties, sportdiensten, sportraden, overheidsinstanties, overheidsgerelateerde en sportgerelateerde organisaties en het opzoeken van sportclubs in de buurt van de woonplaats), heeft de Sportdatabank Vlaanderen ook een aantal beleidsmatige doelstellingen (statistische analyses).

Deze persoonsgegevens (bv telefoonnummer secretaris club, e-mailadres secretaris club) werden door de erkende Vlaamse sportfederaties en de sportclubs zelf doorgegeven om met hen in contact te kunnen treden.

Dit doel werd meegedeeld aan de erkende Vlaamse sportfederaties. De sportclubs die zelf hun gegevens doorgeven, worden via het formulier ‘nieuwe sportclub melden’ ook verwittigd dat de gegevens nadien publiek gezet worden.

Aan de erkende Vlaamse sportfederaties werd meegedeeld dat ze aan de betrokkenen moeten melden dat die gegevens aan Sport Vlaanderen worden bezorgd.

3° toereikend, terzake dienend en niet overmatig te zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of waarvoor zij verder worden verwerkt;

Een e-mailadres en telefoonnummer is noodzakelijk om met een sportclub of sportfederatie in contact te kunnen treden. Op die manier wil Sport Vlaanderen de ledenwerving van sportclubs mee ondersteunen, of mogelijke geïnteresseerde sporters in contact te laten treden met de sportclubs.

Indien de sportclubs meedelen om bepaalde gegevens niet te tonen, worden die gegevens onmiddellijk aangepast.

4° nauwkeurig te zijn en, zo nodig, te worden bijgewerkt; alle redelijke maatregelen dienen te worden getroffen om de gegevens die, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of waarvoor zij verder worden verwerkt, onnauwkeurig of onvolledig zijn, uit te wissen of te verbeteren;

Voor het up-to-date houden van de gegevens in de Sportdatabank Vlaanderen zijn er één of meerdere databeheerders van Sport Vlaanderen zelf actief op zoek [ge]gaan naar wijzigingen van gegevens via websites van de sportfederaties, gemeentelijke sportdiensten en de sportclubs. Daarnaast kunnen de sportclubs zelf, via speciaal daarvoor ontworpen webformulieren, wijzigingen of nieuwe sportclubs doorgeven aan de databeheerder(s) van Sport Vlaanderen.

5° in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, niet langer te worden bewaard dan voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of verder worden verwerkt, noodzakelijk is. De Koning voorziet, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, in passende waarborgen voor persoonsgegevens die, langer dan hiervoor bepaald, voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden worden bewaard.

§ 2. Op de verantwoordelijke voor de verwerking rust de plicht om voor de naleving van het bepaalde in § 1 zorg te dragen.

Er zijn de voorbije jaren enkele sportclubs geweest die gevraagd hebben de contactgegevens te verwijderen, dit werd onmiddellijk toegepast. Het is dus op eenvoudige vraag per telefoon, mail, of via het wijzigingsformulier dat dit gevraagd wordt, en dan past Sport Vlaanderen dit onmiddellijk toe.”

In artikel 6 van het ontwerp dienen de persoonsgegevens die in het raam van de sportdatabank Vlaanderen kunnen worden verwerkt, te worden omschreven, alsmede de finaliteit van die verwerking.

De stellers van het ontwerp dienen bovendien na te gaan op grond van welk onderdeel van artikel 5, eerste lid, van de wet van 8 december 1992 de verwerking van de persoonsgegevens in het kader van de sportdatabank Vlaanderen is toegestaan.

10.1. Artikel 24, eerste lid, 3°, van het ontwerp bepaalt dat de koepelorganisatie, om erkend te kunnen worden en te blijven, moet beschikken over een raad van bestuur die op een voor de sportsector representatieve wijze is samengesteld uit vertegenwoordigers van de erkende sportfederaties (waarmee volgens de gemachtigde wordt bedoeld dat de koepelorganisatie moet beschikken over een raad van bestuur die een weerspiegeling vormt van het divers samengestelde sportlandschap), eventueel aangevuld met experts. Artikel 24, tweede lid, van het ontwerp bepaalt

dat voor de bestuursorganen, vermeld in het eerste lid (dit is de raad van bestuur¹⁰), als voorwaarde geldt dat de personeelsleden van een koepelorganisatie niet als vertegenwoordiger van een sportfederatie deel uitmaken van de algemene vergadering of de raad van bestuur (niet: “zitten”).

Artikel 34 van het ontwerp bepaalt dat de Vlaamse Regering één organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding per vrijetijdscluster erkent en dat als binnen één vrijetijdscluster verschillende organisaties die voldoen aan de erkenningsvoorwaarden, een ontvankelijke aanvraag tot erkenning indienen, die organisaties dienen te fuseren tot één organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding om in aanmerking te komen voor erkenning. Gevraagd hoe deze bepaling kan worden verantwoord gelet op de vrijheid van vereniging, verklaarde de gemachtigde:

“Het decreet wil de versnippering in de sportsector tegen gaan en de schaarse middelen gericht inzetten. Door de beperkte budgettaire ruimte van de overheid moeten keuzes gemaakt worden. Financiële steun wordt daarom afhankelijk gesteld van bepaalde voorwaarden.”

Luidens artikel 49 van het ontwerp is de raad van bestuur (en de algemene vergadering – zie hierover opmerking 11) van het te subsidiëren G-sportplatform samengesteld uit vertegenwoordigers van de non-profitsector, aangevuld met experts en is de Vlaamse Regering gemachtigd om de samenstelling van de raad van bestuur (en van de algemene vergadering – zie hierover opmerking 11) te bepalen en de nadere voorwaarden vast te leggen waaraan ze moet(en) voldoen. Over deze bepaling verschaft de gemachtigde volgende toelichting:

“Gelet op de opdrachten die het gesubsidieerde G-sportplatform moet vervullen, wordt een algemene voorwaarde opgelegd inzake de samenstelling van de raad van bestuur nl vertegenwoordigers van de non-profitsportsector die de doelgroep is van het G-sportplatform. De Vlaamse regering behoudt zich de mogelijkheid voor om dit verder te bepalen.”

10.2. De *sub* 10.1 genoemde bepalingen strekken ertoe een beperking aan te brengen op de uit het recht op vrijheid van vereniging voortvloeiende organisatievrijheid van de vereniging. Er dient derhalve te kunnen worden aangetoond dat deze beperking verantwoord is gelet op de doelstellingen van de ontworpen regeling en niet verder gaat dan nodig om die doelstellingen te bereiken. Enkel indien dit het geval is, kunnen de genoemde bepalingen doorgang vinden. De verantwoording wordt dan het best in de memorie van toelichting opgenomen.

11. In artikel 4, 9°, van het ontwerp wordt als algemene erkenningsvoorwaarde gesteld dat de betrokken sportfederatie wordt geleid door een algemene vergadering waarin alle aangesloten sportclubs “op representatieve wijze vertegenwoordigd zijn”, waaruit kan worden afgeleid dat niet alle leden van de vereniging lid zijn of moeten zijn van de algemene vergadering. Hetzelfde wordt in artikel 35, 7°, van het ontwerp bepaald wat betreft de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding. In artikel 49 van het ontwerp wordt in het raam van de subsidiëring van het G-sportplatform¹¹ bepaald dat de algemene vergadering van het G-sportplatform bestaat uit “vertegenwoordigers van de non-profitsector” en wordt aangevuld met experts, terwijl aan de

¹⁰ Zie opmerking 17.

¹¹ Er wordt niet uitdrukkelijk bepaald dat het gaat om een subsidievoorwaarde, maar aangezien de bepaling is opgenomen in het hoofdstuk omtrent de subsidiëring van het G-sportplatform, is dit allicht wel zo.

Vlaamse Regering de bevoegdheid wordt verleend om de samenstelling van de algemene vergadering (nader) te bepalen en de nadere voorwaarden vast te leggen waaraan de leden ervan moeten voldoen.

Wezenlijk voor een algemene vergadering is evenwel dat alle leden van de vereniging, en alleen zij, er deel van uitmaken.¹² Daargelaten wat *sub* 10.2 is opgemerkt omtrent de beperking van de vrijheid van vereniging, moet erop worden gewezen dat het verenigingsrecht behoort tot de residuaire bevoegdheid van de federale overheid, die de Vlaamse Gemeenschap enkel vermag te betreden zo aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ is voldaan.¹³ Aangezien afbreuk wordt gedaan aan een wezenlijke regel betreffende de samenstelling van de algemene vergadering, lijkt alvast niet te zijn voldaan aan de voorwaarde dat de weerslag op de federale bevoegdheid slechts marginaal mag zijn.¹⁴⁻¹⁵

12. Artikel 11, § 1, eerste lid, 9°, van het ontwerp bepaalt dat de erkende sportfederaties, om in aanmerking te komen voor een algemene werkingssubsidie, minimaal één voltijds equivalent in dienst moeten hebben dat over bepaalde diploma’s moet beschikken “of daarmee geassimileerd”¹⁶. Artikel 11, vierde lid, van het ontwerp bepaalt dat als de sportfederatie een personeelslid wil aanwerven met een diploma dat niet binnen de Vlaamse Gemeenschap is verworven, de gelijkwaardigheid ervan moet worden vastgesteld, dit op basis van een vergelijking van de bekwaamheden die blijken uit de diploma’s, certificaten en andere titels en uit de relevante ervaring.

In artikel 39, eerste lid, 3°, van het ontwerp wordt als voorwaarde om in aanmerking te komen voor een algemene werkingssubsidie voor organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding, vereist dat de organisatie minstens een voltijds equivalent in dienst moet hebben dat beschikt over bepaalde diploma’s en artikel 39, derde lid, van het ontwerp bevat een gelijkaardige bepaling als artikel 11, vierde lid, van het ontwerp.

Volgens de gemachtigde zijn de diplomavereisten geen voorwaarden voor toegang tot de uitoefening van een gereguleerd beroep bedoeld in richtlijn 2005/36/EG van het

¹² De regel dat alle (werkende) leden van een vereniging zonder winstoogmerk deel uitmaken van de algemene vergadering, volgt impliciet, maar zeker, uit artikel 6 van de wet van 27 juni 1921 ‘betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen’ (F. HELLEMANS, “De organen van een vzw en hun werking”, in M. DENEFF (ed.), *DE VZW*, Brugge, die Keure, 2015, (147), 174.

¹³ GwH 25 oktober 2000, nr. 105/2000, B.46.2 en B.47; zie ook GwH 16 september 1998, nr. 95/98, B.3.3, B.3.4 en B.3.6; maar zie evenwel GwH 31 juli 2008, nr. 116/2008, B.5.1 tot B.6.

¹⁴ Zie o.m.: GwH 3 mei 2012, nr. 57/2012, B.13.4; GwH 14 juni 2012, nr. 75/2012, B.13.2, GwH 12 juli 2012, nr. 89/2012, B.6.2; GwH 13 juni 2013, nr. 91/2013, B.7.2 en B.8.2; GwH 13 november 2013, nr. 154/2013, B.7.1 en B.7.3 tot B.7.5; GwH 19 december 2013, nr. 169/2013, B.11.2 en B.12.2; GwH 8 mei 2014, nr. 74/2014, B.9.6.

¹⁵ De raad van bestuur van een vereniging zonder winstoogmerk kan daarentegen wel zijn samengesteld uit niet-leden nu daaromtrent wettelijk niets is bepaald, zodat de statuten kunnen bepalen dat ook niet-leden als bestuurder kunnen worden aangewezen (F. HELLEMANS, *l.c.*, 213-214). Het opleggen van de verplichting, zij het eventueel als subsidievoorwaarde, dat ook niet-leden van de algemene vergadering deel uitmaken van de raad van bestuur, doet wel afbreuk aan de principiële vrijheid om hierover in de statuten of in een navolgende beslissing van de algemene vergadering te beslissen, maar lijkt wel te kunnen worden gesteund op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

¹⁶ Zie over dit begrip opmerking 13.

Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 ‘betreffende de erkenning van beroepskwalificaties’. Zij verklaarde:

“De richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties is niet van toepassing. De toegang tot een beroep wordt hier niet geregeld. De vereiste wordt opgelegd aan een vereniging nl de sportfederatie die wenst gesubsidieerd te worden en niet aan de betrokkene. De sportfederatie moet op haar ganse personeelsbestand slechts 1 voltijds equivalent in dienst hebben, dat beschikt over de vereiste sporttechnische kwalificaties.

Volgens artikel 3, lid 1, onder a), van deze richtlijn wordt onder het begrip ‘gereguleerd beroep’ verstaan een beroepswerkzaamheid of een geheel van beroepswerkzaamheden waartoe de toegang of waarvan de uitoefening of één van de wijzen van uitoefening krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen direct of indirect afhankelijk wordt gesteld van het bezit van bepaalde beroepskwalificaties.”

en

“De richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties is niet van toepassing. De toegang tot een beroep wordt hier niet geregeld. De vereiste wordt opgelegd aan de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding die wenst gesubsidieerd te worden en niet aan de betrokkene. De organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding moet op haar ganse personeelsbestand slechts 1 voltijds equivalent in dienst hebben, dat beschikt over het vermelde diploma.”

Het gaat inderdaad niet om een formele regeling inzake de toegang tot een beroep, maar zelfs indien richtlijn 2005/36/EG *in casu* niet zou gelden, zijn de algemene regels van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie inzake het vrij verkeer van werknemers, de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten van toepassing. Om over de exacte draagwijdte van de uit het recht van de Europese Unie voortvloeiende vereisten meer zekerheid te krijgen, zouden de stellers van het ontwerp het best contact opnemen met de diensten van de Europese Commissie.

Bovendien zou in artikel 11, § 1, eerste lid, 9°, van het ontwerp, gelet op de Europeesrechtelijke vereisten inzake erkenning van beroepskwalificaties of op gelijkaardige vereisten die voortvloeien uit de Belgische economische unie, beter tot uiting moeten komen dat wat dient te worden onderzocht, de vergelijkbaarheid van de verworven beroepskwalificaties van de betrokkene is, en derhalve niet noodzakelijk de gelijkwaardigheid van zijn diploma of getuigschrift. Het gaat immers niet louter om de beoordeling van een diploma of van een getuigschrift, maar om de beoordeling van alle beroepskwalificaties van de betrokkene, die uit meerdere diploma's of getuigschriften en uit bepaalde beroepservaring kunnen bestaan.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 11

13. De gemachtigde verschaft de volgende toelichting bij de zinsnede “of daarmee geassimileerd” die voorkomt in artikel 11, § 1, eerste lid, 9°, a), van het ontwerp:

“‘geassimileerd’ betekent inderdaad gelijkgesteld op basis van formele kwalificatie die elders verworven is, maar het woord ‘geassimileerd’ slaat hier enkel op het VTS-diploma (trainer A of het hoogst bestaande diploma in de sporttak in kwestie uitgereikt), niet op de master in de lichamelijke opvoeding en de bewegingswetenschappen.”

Daargelaten hetgeen is opgemerkt *sub* 12, wordt de genoemde bepaling het best verduidelijkt in het licht van deze verklaring van de gemachtigde.

Artikel 17

14. Artikel 17 van het ontwerp bevat een indeling van de unisportfederaties in vier categorieën. De vierde categorie – de categorie G-sport – wordt evenwel gedefinieerd als “een sportfederatie voor personen met een handicap die in haar doelstelling en werking uitsluitend de organisatie, de promotie en kwaliteitszorg *van een of meer sporttakken* op het oog heeft” (cursivering toegevoegd). In tegenstelling tot wat het begrip “unisportfederatie” laat uitschijnen, kan zulk een federatie derhalve actief zijn op het vlak van meerdere sporttakken, wat verwarrend is. Het verdient derhalve aanbeveling om een onderscheid te maken tussen, enerzijds, de eigenlijke unisportfederaties en, anderszijds, de categorie G-sport, wat niet belet dat ervoor gemeenschappelijke regels kunnen bestaan.

Artikel 24

15. Om te verduidelijken dat slechts één koepelorganisatie kan worden erkend en gesubsidieerd, schrijve men in de inleidende zin van artikel 24 van het ontwerp “de organisatie” in plaats van “een koepelorganisatie”¹⁷, en in artikel 24, tweede lid, van het ontwerp “de koepelorganisatie” in plaats van “een koepelorganisatie”.

Dat laatste geldt ook ten aanzien van het opschrift van titel 2 van deel 3 van het ontwerp en ten aanzien van de artikelen 25 en 31, eerste en tweede lid, ervan.¹⁸

16. In artikel 24, eerste lid, 9°, van het ontwerp worden volgens de gemachtigde met het begrip “de gesubsidieerde Vlaamse sportfederaties” de sportfederaties bedoeld die een algemene werkingssubsidie ontvangen als bedoeld bij artikel 9, tweede lid, 1°, van het ontwerp. Dit wordt het best uitdrukkelijk bepaald.

17. In artikel 24, tweede lid, van het ontwerp wordt enerzijds verwezen naar de bestuursorganen, vermeld in het eerste lid, waar evenwel enkel de raad van bestuur wordt vermeld, en wordt anderzijds gewag gemaakt van de algemene vergadering of de raad van bestuur. Deze inconsistentie dient te worden weggewerkt.

¹⁷ Omdat daarvoor in die zin al van “koepelorganisatie” gewag wordt gemaakt”, wordt beter “organisatie” geschreven in plaats van “koepelorganisatie”.

¹⁸ In artikel 25 van het ontwerp dient “De koepelorganisatie” te worden geschreven.

Artikel 41

18. In artikel 41, eerste lid, van het ontwerp dienen na het woord “organisatie” de woorden “voor de sportieve vrijetijdsbesteding” te worden toegevoegd.

Artikel 47

19. In artikel 47, eerste lid, 4°, van het ontwerp dient volgens de gemachtigde te worden geschreven “of” in plaats van “en”.

Eenzelfde opmerking geldt voor artikel 54, eerste lid, 4°, van het ontwerp.

20. In artikel 47, tweede lid, van het ontwerp schrijve men “Het G-sportplatform” in plaats van “Een G-sportplatform”.

Artikel 53

21. In artikel 53 van het ontwerp schrijve men, zoals in de voorgaande artikelen, “Het G-sportplatform” in plaats van “Een G-sportplatform”.

Artikel 54

22. In artikel 54, eerste lid, 3°, van het ontwerp wordt volgens de gemachtigde met “Vlaanderen” het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bedoeld. Gelet op de grondwettelijke terminologie dienen die laatste termen te worden gehanteerd.

23. Aangezien er slechts één organisatie voor risicovechtsporten kan worden erkend en gesubsidieerd, dient in de inleidende zin van het eerste lid van artikel 54 van het ontwerp te worden geschreven “de organisatie” in plaats van “een organisatie”, en in artikel 54, tweede lid, “De organisatie” in plaats van “Een organisatie”.

Eenzelfde opmerking geldt ten aanzien van artikel 55 en de inleidende zin van artikel 56, § 1, van het ontwerp.

Artikel 60

24. In artikel 60, derde lid, van het ontwerp zou ook kunnen worden bepaald dat een aanvraag niet ontvankelijk is indien niet alle vereiste stukken werden ingediend.

Eenzelfde opmerking geldt voor artikel 64, derde lid, van het ontwerp.

Artikel 61

25. Luidens artikel 61, § 3, tweede lid, van het ontwerp wordt het erin bedoelde gemotiveerde advies van Sport Vlaanderen om advies voorgelegd aan de Inspectie van Financiën vooraleer de Vlaamse Regering beslist over het bezwaarschrift tegen een voornemen de betrokken sportorganisatie niet te erkennen.

Uit artikel 51, eerste lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’ dient te worden afgeleid dat de gemeenschappen en de gewesten over de volheid van bevoegdheid beschikken om een eigen administratieve en begrotingscontrole in te richten en dat zij, in het licht van de eigen beleidskeuzes op dat vlak, kunnen beslissen welke opdrachten zij in dat verband toevertrouwen aan de hun ter beschikking gestelde inspecteurs van financiën. Uit die bepaling dient echter eveneens te worden afgeleid dat de gemeenschappen en de gewesten aan de inspecteurs van financiën geen opdrachten kunnen verlenen die het kader van de administratieve en begrotingscontrole te buiten gaan.

Enkel indien de genoemde adviesopdracht kan worden ingepast in de administratieve en begrotingscontrole, kan artikel 61, § 3, tweede lid, van het ontwerp op dit vlak doorgang vinden. De gemachtigde verklaarde dat de genoemde adviesverplichting effectief zo moet worden opgevat. Het zou aanbeveling verdienen dit in die bepaling te verduidelijken.

Artikel 63

26. In artikel 63, § 5, van het ontwerp wordt bepaald dat een onmiddellijke intrekking van de erkenning van een erkende sportorganisatie mogelijk is als dat in het belang is van de Vlaamse Gemeenschap en als dat door zwaarwegende feiten wordt verantwoord.

De gemachtigde verschaft daarbij de volgende toelichting:

“Voorbeelden van dergelijke omstandigheden zijn het structureel toelaten/toedekken van dopingpraktijken in de sportfederatie, onethische sportpraktijken toestaan, niet ingrijpen in geval van integriteitsproblematiek, ...”

Die verduidelijking zou in de memorie van toelichting kunnen worden opgenomen.

Artikel 66

27. In artikel 66, derde lid, van het ontwerp wordt de Vlaamse Regering enkel de mogelijkheid geboden om de subsidie geheel of gedeeltelijk in te trekken en terug te vorderen.¹⁹

¹⁹ Er wordt overigens het best vermeld dat die terugvordering gebeurt conform artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’, die op de gemeenschappen en de gewesten van toepassing is krachtens artikel 50, § 2, derde lid, van de bijzondere wet van 16 januari 1989.

De gemachtigde is het ermee eens dat ook een beslissing om de subsidie niet in te trekken en niet terug te vorderen mogelijk moet zijn.

Artikel 67

28. Luidens artikel 67, derde lid, van het ontwerp beslist de Vlaamse Regering tot een proportionele correctie van de basissubsidie vermeld in artikel 9, tweede lid, 1°, a), van het ontwerp vanaf het volgende werkjaar totdat bij de jaarlijkse evaluatie wordt vastgesteld dat de overtredingen geremedieerd zijn. Aangezien ook het niet nakomen van de afspraken die zijn opgenomen in het in artikel 13 van het ontwerp bedoelde samenwerkingsakkoord,²⁰ een inbreuk uitmaakt op de voorwaarden waaronder de subsidie is verleend, is op grond van artikel 13, eerste lid, 1°, van de wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’, ook de sanctie van onmiddellijke terugbetaling van de toegekende subsidie van toepassing. Teneinde hierover geen misverstand te laten bestaan, kan men artikel 67, derde lid, van het ontwerp het best laten aanvangen met de woorden “Onverminderd de toepassing van artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 ... (opschrift), beslist de Vlaamse Regering ...”.

29. De gemachtigde verklaarde dat de woorden “tot een proportionele correctie” in artikel 67, derde lid, van het ontwerp dienen te worden vervangen door de woorden “over een proportionele correctie”.

Artikel 72

30. De gemachtigde bevestigde dat in artikel 13, § 2, van het decreet van 11 mei 2007 ‘houdende het statuut van de sportschutter’ ook de verwijzing naar het decreet van 13 juli 2001 moet worden aangepast.

Artikel 76

31. Volgens de gemachtigde is het de bedoeling de in artikel 76 van het ontwerp bedoelde bonus te verlenen indien de fusieovereenkomst ingaat na 31 december 2015 en ten laatste op 1 januari 2017.

Artikel 76, eerste lid, van het ontwerp dient in die zin te worden aangepast.

Artikel 81

32. Luidens artikel 81 van het ontwerp treedt het aan te nemen decreet in werking op 1 juli 2016, met uitzondering van de artikelen 60 tot 69, die in werking treden op een door de

²⁰ Zie over de draagwijdte hiervan opmerking 7.2.4.

Vlaamse Regering vast te stellen datum. Nadat de gemachtigde had verklaard dat het in de bedoeling ligt de artikelen 60 tot 69 pas na 1 juli 2016 in werking te stellen, verklaarde zij, gewezen op de problemen dat zulks zou doen rijzen, het volgende.

“1. Naar aanleiding van uw bedenkingen lijkt het ons beter om voor de opheffing van het decreet van 13/7/2001 als datum **31/12/2016** te nemen. Het decreet van 13/7/2001 moet immers nog zijn volledige uitwerking hebben in 2016 (subsidiëring van het hele werkingsjaar 2016) en voor wat betreft de controle van de erkenningen en de verificatie en afrekening van de subsidies voor het werkingsjaar 2016 tem 30/6/2017 (cf artikel 75 voorontwerp decreet).

2. De inwerkingtreding van het voorliggende decreet kan o.i. niet opgeschoven worden naar 1/1/2017. De regeling van het ontworpen decreet moet weliswaar gelden vanaf het werkingsjaar 2017, aanvragen moeten steeds vooraf worden ingediend. Gezien de onduidelijkheid over wanneer de uitvoeringsbesluiten definitief zullen zijn goedgekeurd, wordt de mogelijkheid voorzien voor de Vlaamse Regering om voor het eerste werkingsjaar afwijkende termijnen te bepalen. De VR kan deze delegatie maar uitvoeren van zodra het decreet in werking is getreden, 1/1/2017 is in dat opzicht dan te laat (1/7/2016 niet).

De datum 1/7/2016 biedt meer duidelijkheid en rechtszekerheid aan de sportorganisaties over wat hen te doen staat om vanaf het werkingsjaar 2017 in aanmerking te komen voor erkenning en/of subsidiëring. Als de datum van inwerkingtreding van het ontworpen decreet volledig wordt gedelegeerd naar het BVR, dan is er geen enkele duidelijkheid meer over het moment waarop het decreet in voege gaat.

Het blijft de bedoeling dat vanaf de volgende olympiade (start olympiade: 1/1/2017) er zal erkend en gesubsidieerd worden op basis van de nieuwe regeling.”

Het is evenwel niet mogelijk het aan te nemen decreet in werking te stellen op 1 juli 2016 en het decreet van 13 juli 2001 pas op te heffen op 31 december 2016 omdat er dan in de periode tussen 1 juli 2016 en 31 december 2016 twee decreten van toepassing zouden zijn. Wanneer het aan te nemen decreet op 1 juli 2016 in werking wordt gesteld met inbegrip van artikel 74 ervan, dat strekt tot de opheffing van het decreet van 13 juli 2001, kan aan de noodzaak dat het decreet van 13 juli 2001 nog uitwerking dient te hebben wat betreft de subsidiëring voor het werkingsjaar 2016, zoals de gemachtigde betoogt, worden tegemoet gekomen door daartoe in het aan te nemen decreet een overgangsbepaling op te nemen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jan SMETS